

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 99. Caussa Aurelianensis Abbatiae ad S. Euortium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](#)

literis Reginæ supplicandum, ut Can-^{sæcul. XVI.}
cellarium ad Parliamentum ablegaret, ^{A.C. 1525.}
cum maximi momenti res esset, quæ ei-
dem communicaretur. Perscripserunt
iidem ad ipsum Cancellarium, ac præ-
terea quosdam nominabant Consilia-
rios, qui literas, ut vocant, evocato-
rias necnon alias ab eodem Cancellario
præter consuetudinem signatas, atque
emissas discuterent, simulque responsum
ab eo perciperent super articulis, quos
ei Procurator Generalis exhiberet. De-
nique decernebant, eundem in jus vo-
candum esse, nisi ad diem decimam
quintam Novembris ultro in Curia com-
pareret.

§. XCIX.

Causa Aurelianensis Abbatiæ ad S. Euortium.

Utrique huic causæ haud incongrue *Piffon. l. c.*
subjicimus tertiam, quæ hoc quo-^{p. 749.}
que anno mota fuit: cum enim Abbas
monasterii Aurelianensis ad S. Euortium
decederet, ac aliis subrogaretur, Re-
gina pro parte sua Ludovicum Carthu-
sianum nominavit, inhibuitque Parla-
mento hujus causæ cognitionem, quam
sibi reservaverat: *Nihilominus* ab hac
Reginæ sententia appellatio interponi-
tur, illamque Parliamentum ratam ha-
bet. Hanc mandati sui vilipensionem

Mm 4

Regi-

Sæcul. XVI. Regina summopere indignata, gravibus
 A.C. 1525. omnino verbis conceptam perscripsit E-
 pistolam ad Parliamentum, quod tamen
 se appellationem defensurum respondit,
 quinimo die vigesima secunda Augusti
 Lisetus Regis Advocatus pronunciavit,
 quod Parliamenti jussu examinaverit
 sententiam *Præsidialis Curiæ* Aurelianen-
 sis, a qua provocationis prosequendæ
 diploma, quod Religiosi ex Abbatia ad
S. Euortium impetrassent, tanquam
 corruptela declaratum fuisset irritum.
 His idem addidit, edictum fuisse pro-
 mulgatum, quo hujus Abbatiae Syndi-
 cus necnon illi, qui diploma effectui de-
 derunt, comprehendi jubebantur, proin-
 Procuratorem Generalem in jus esse vo-
 candum, Religiosis vero inhibendum,
 ne Parliamentum accederent. Postea
 Parliamenti auctoritatem superba pror-
 fusa magniloquentia efferebat, ac com-
 probare nitebatur, quod Regis Senatus
 præscriptos potestatis suæ limites exce-
 deret, si sese cauissis ordinariis ingere-
 ret, indeque conclusit, expectandum es-
 se Reginæ responsum, interea vero Au-
 relianensi Præfecto, aliisque Regiis Mi-
 nistris injungendum, ne ullum Senatus
 Regii edictum, quale esset Decretum cir-
 ca Abbatiam S. Evortii effectui darent,
 nisi prius probe fuisset examinatum, ne
 forte Parliamenti auctoritas læderetur,

fi

si vero Aurelianensis Curiæ Præsidialis ^{Sæcul. XVI.}
Ministri Parlamento morem gerere recu- ^{A.C. 1525.}
sarent, nullum magis expeditum reme-
dium occurrere ajebat, quam si lata in
eos sententia carceri mandarentur.

§. C.

*Parlamenti edictum de ejus sententia
executioni danda circa Abbatiam
S. Euortii.*

Supplicaverat Reginæ Parliamentum,
ut Cancellarium ad Curiam remitte-
ret; illa vero acceptis hisce literis re-
posuit, jussitque, ut Parliamentum prius
hujus petiti rationem redderet; hanc
ob rem quidam hujus Curiæ Senatores
ad Regni Administratricem alegati fue-
re. Evidem Lisetus libellos, quos con-
tra Cancellarium scripserat, excusare ag-
grediebatur, verum Curia quantocius ei
reposuit, ea, quæ muneric sui essent,
perficeret. Postmodum die quinta Se-
ptembris Parliamentum promulgato edi-
cto sanxit, ut cuncta ejus decreta in cauf-
sa Abbatiae S. Euortii omnino executio-
ni mandarentur, insuperhabitibus omni-
bus, quæ supremus Regis Senatus op-
poneret, cuius Procurator Generalis in
jus vocatus sese coram Parlamento siste-
ret. Præterea Generali Parlamenti Pro-
curatori inhibitum, ne in supremo Con-

M m 5

filio